Dosarul №2ac-29/2023 I instanță
n/c 2-19192969-05-2ac-06102025 judecător Carapirea Veronica

judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

23 decembrie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecător Mironov Andrei
judecători Hudoba Valeri şi Colev Grigori
grefierilor Jeleva Elena și Vlah Vera
cu participarea
reprezentantului reclamantului, Rujanschi Cristina
reprezentantului pârâtului, avocatului Șcheau Igor

examinând în ședință publică în ordine de apel, cererea de apel depusă de avocatul Șcheau Igor în interesele SRL ,,IulAutoComplex" împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 20 februarie 2025, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA ,,Apa-Canal Leova" către SRL ,,IulAutoComplex" privind încasarea datoriei rezultate din consumul fraudulos al apei și a cheltuielilor judiciare,

audiind raportul judecătorului asupra cauzei, ascultând argumentele participanților la proces asupra esenței apelului,

A C O N S T A T A T:

1. <u>Circumstanțele cauzei:</u>

La data de 04 decembrie 2019, în cadrul judecătoriei Cimișlia a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea pe Acțiuni "Apa-Canal Leova" către SRL ,,IulAutoComplex" privind încasarea datoriei rezultate din consumul fraudulos al apei și a cheltuielilor judiciare. (f.d.2-3)

În motivarea acțiunii a indicat că, la spălătoria auto SRL „IulAutoComplex” în persoana conducătorului Iulian Dubceac, care este amplasată în orașul Leova, strada ***** a fost depistat furt fraudulos a apei potabile din rețeaua orășenească. S-a sustras apă din rețeaua de apeduct de la începutul activității 01.06.2018 și până la data de 21 mai 2019. Total a funcționat 355 zile. Pe perioada indicată au căzut precipitații atmosferice 110 zile conform datelor obținute de la serviciul Hidrometeorologic de Stat.

Din considerentele, ca spălătoria auto are acumulator de la precipitațiile atmosferice, partea reclamantă efectuând un calcul s-a primit 245 zile din care spălătoria s-a folosit de apă din rețeaua de apeduct.

Reieșind din calculul, care a fost anexat la materialele cauzei (f.d. 9), partea reclamantă a indicat că i-a fost cauzată o pagubă în sumă de 158319.14 lei.

De asemenea a indicat că, la data de 23.07.2019 a fost întocmit proces-verbal de examinare la fața locului. Scopul deplasării comisiei convocată de către Primăria orașului Leova, a fost examinarea la fața locului a faptelor descrise în petiția domnului Caraman Gheorghe, pentru obținerea informației reale a situației create şi adoptarea unei soluții întru înlăturarea cauzelor şi condițiilor conflictului apărut.

A menționat faptul că, în rezultatul examinării la fața locului, Comisia a constatat următoarele: fiind la fața locului conducătorul SRL „IulAutoComplex”, Iulian Dubceac, la întrebările membrilor Comisiei, în privința conectării neautorizată la sistemul de alimentare cu apă (apeduct orășenesc), la spălătoria auto a SRL „IulAutoComplex”, de pe strada Cahulului nr.7 din orașul Leova, fapte expuse în petiția cet. Gheorghe Caraman a confirmat faptul conectării neautorizate la sistemul de alimentare cu apă din apeductul orășenesc, faptul dat fiind denunțat de cetățeanul Caraman Gheorghe. Administratorul spălătoriei conștientizează ilegalitatea acțiunilor sale.

Partea reclamantă face referire la articolul nr. 24 din LEGEA Nr.303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, conectarea neautorizata a obiectelor consumatorului la rețelele publice de alimentare cu apa și/sau de canalizare, unde este clar stipulat despre branșarea neautorizată.

A menționat, că cu acest agent economic au încheiat contract de furnizare a apei potabile şi evacuarea apelor menajere pe perioada anului 2018 cu nr. 108 din data de 02.01.2018. (f.d. 13) Pentru perioada anului 2019 este încheiat contract cu nr. 30 din data de 28.01.2019. (f.d. 15)

2. <u>Soluția instanței de fond:</u>

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din data de 20 februarie 2025, s-a admis cererea înaintată de SA „Apa-Canal Leova" către SRL „IulAutoComplex" privind încasarea datoriei rezultate din consumul fraudulos al apei și a cheltuielilor judiciare.

S-a încasat de la SRL „IulAutoComplex", în beneficiul SA „Apa-Canal Leova" datoria rezultată din consumul fraudulos al apei, în sumă de 158319,14 lei, cheltuieli suportate pentru plata taxei de stat în sumă de 4749,57 lei, în sumă totală de 163068,71 (una sută șaizeci și trei mii șaizeci și opt, 71) lei. (f.d.153)

La data de 14 martie 2025, nefiind de acord cu hotărârea sus menționată, avocatul Șcheau Igor în interesele SRL „IulAutoComplex", a declarat apel nemotivat, în care a solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cimişlia din 20.02.2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea ca fiind neîntemeiată și nefondată cererea de chemare în judecată și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate de pârât în legătură cu prezenta pricină civilă, inclusiv în instanța de apel. (f.d.160-165).

Copia hotărârii motivate a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 29.07.2025. (f.d.174)

La data de 06 octombrie 2025 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud sediul Comrat (f.d.179).

3. <u>Solicitarea apelantului:</u>

La data de 10 octombrie 2025, din partea avocatului Șcheau Igor în interesele SRL „IulAutoComplex" a parvenit cererea de apel motivată. (f.d.182-187)

În motivarea acesteia a indicat faptul că prima instanță, apreciind eronat circumstanțele de fapt ale cauzei, fără a ține cont probatoriul prezentat de partea petiționară, neaplicând normele de drept material incidente speței, a admis eronat cererea de chemare în judecată, impunându-se astfel intervenția instanței de apel, din considerentele care urmează.

Astfel, indică că în motivarea hotărârii contestate a fost reținut că „Din cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate se atestă că în perioada 01.06.2018 până la 21.05.2019 spălătoria auto SRL „IulAutoComplex" a folosit în mod fraudulos apa potabilă din rețeaua orășenească, astfel prin acțiunile sale cauzându-i SA Apă Canal Leova un prejudiciu în sumă de 158319, 14 lei, plus

cheltuieli privind achitarea taxei de stat la înaintarea prezentei acțiuni în instanța de judecată în sumă de 4749,57 lei.

De asemenea conducătorul SRL „IulAutoComplex”, domnul Iulian Dubceac a explicat membrilor Comisiei că la verificarea celor două petiții anterioare a cet. Gh. Caraman din luna mai 2019 a dus în eroare persoanele, ce au verificat petițiile, tăinuind de aceştia faptul conectării neautorizate la sistemul de alimentare cu apă. După audierea conducătorului SRL „IulAutoComplex”, membrii Comisiei, efectuând verificarea rețelei de alimentare cu apă a SRL „IulAutoComplex”, au stabilit că în prezent, în locul conectării spălătoriei la apeductul orășenesc, este instalat contorul de apă, acesta fiind în lucru.

Alte puncte de conectare neautorizată la apeduct a spălătoriei auto a SRL „IulAutoComplex”, comisia nu a stabilit, fiind verificată rețeaua apeductului în teritoriul din preajma spălătoriei.

La momentul, când a apărut necesitatea de a săpa și găsi locul conectării neautorizate, domnul Iulian Dubceac, precum și Dubceac Valeriu, care este tata administratorului acestui obiect au indicat locul, dar deasupra este construita și amenajată o terasa de odihnă.

Astfel, instanța constată, că conform procesului-verbal de constatare la fața locului din 23 iulie 2019 *(f.d. 5)* s-a confirmat faptul conectării neautorizate la sistemul de alimentare cu apă, la spălătoria S.R.L. „IulAutoComplex” și a fost stabilită modalitatea prin care consumatorul a efectuat consumul fraudulos al apei potabile. La aceiași dată a fost elaborat actul de constatare a volumului de apă a consumatorului S.R.L. „IulAutoComplex”, unde se menționează, că din considerentele, că la contorul existent nu erau vizibile cifrele, care indică volumul în litri, a fost montat un contor provizoriu cu nr. 18001256, fiind efectuate măsurările s-a stabilit că timp de o oră s-a consumat 1,014 metri cubi de apă.

Conform calculului nr. 68 din 07.08.2019 se menționează, că S.R.L. „IulAutoComplex” și-a început activitatea de la data de 01.06.2018 și până la data de 21 mai 2019. Total a funcționat 355 zile. Pe perioada indicată au căzut precipitații atmosferice 110 zile conform datelor obținute de la Serviciul Hidrometeorologic de Stat *(f.d.10).*

Din considerentele, că spălătoria auto are acumulator de apă de la atmosferice, s-a primit un calcul 245 zile, din care spălătorie s-a folosit de apa din rețeaua de apeduct. Respectiv formula de calculare constituie 355 zile - 110 zile = 245 zile, respectiv 245 zile x 8,112 m.c = 1987,44 m.c.

Prețul pentru prestarea serviciului unui metru cub de apă este de 41,78 lei, iar pentru serviciul de evacuare a apei uzate este de 37,78 lei, astfel prețul total la 1 metri cubi de apă și canalizare este de 79,66 lei. Calculul total constituie: 1987,44 m.c. x 79,66 lei = 158319,47 lei. Reieșind din calculul dat, instanța constată că paguba pricinuită de către SRL „IulAutoComplex" față de SA „Apa-Canal Leova" constituie suma de 158319,47 lei".

La caz, prima instanță a admis următoarele erori de fapt și de drept: în temeiul art. 386 CPC: "(1) Hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă: a) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin; b) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat". În temeiul art. 387 CPC: "Se consideră că normele de drept material sânt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului".

La caz, menționează că prima instanță, fără a ține cont de prevederile de drept material incidente speței, care stabilesc mecanismul de constatarea, facturare și încasarea a apei consumate fraudulos, fără a ține cont de încălcarea rigorilor normative de către operatorul serviciului public de furnizare a apei potabile, în mod injust a admis acțiunea civilă depusă.

Susține că prima instanță a ignorat argumentele de drept și de fapt prezentate de partea pârâtă, expuse în referința la cererea de chemare în judecată, în pledoariile reprezentantului pârâtei, nu a apreciat circumstanțele cauzei prin prisma alegațiilor de fapt ale părții pârâte în proces, făcând concluzii care sunt contrare aspectelor de fapt ale speței (art. 117-130 CPC).

Mai susține că prima instanță a copiat practic textual acțiunea civilă, fără a efectua o examinare detaliată asupra tuturor aspectelor de fapt ale cauzei prin prisma argumentelor esențiale ale părții pârâte, contrar art. 6 par. 1 al CEDO; pronunțând o hotărâre motivată viciat.

În sensul alegațiilor reclamantei expuse supra, dar și volumului probatoriu deferit instanței, partea pârâtă este nevoită să constate că acțiunea civilă vizată este

vădit neîntemeiată și nefondată, pledând astfel pentru respingerea acesteia ca atare, din următoarele motive.

Având în vedere importanța deosebită dar în același timp și specificul serviciilor de prestare a apei potabile și canalizare, legiuitorul moldav a consacrat un cadru legislativ și subordonat legii pertinent care urmează a fi respectat atât de către consumatorul acestor servicii cât și de către operatorul de rețea (bunăoară legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.2013 și regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare (Anexă la Hotărîrea Consiliului de Administrație al ANRE nr.271/2015 din 16 decembrie 2015) care reglementează cu titlu de lex specialis în mod cert anume relațiile privind furnizarea serviciilor de apă potabilă și canalizare, pe lângă reglementările de bază ale dreptului comun, Codul civil al RM etc).

La același capitol legiuitorul a consfinţit în legea privind actele normative, nr. 100 din 22.12.2017 (art. 5) că: „(1) în funcție de caracterul lor, normele juridice se împart în generale, *speciale* și derogatorii. (2) Normele juridice generale sânt aplicabile fie tuturor raporturilor sociale sau subiecților de drept, fie unor categorii de raporturi sau de subiecți, fără a-și pierde caracterul de generalitate. (3) *Normele juridice speciale* sânt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, *se aplică norma specială".*

Din aceste considerente *stricto sensu* temeinicia acțiunii civile vizate partea pârâtă o va examina prin prisma cadrului normativ pertinent menționat supra.

Astfel, contrar cadrului normativ pertinent, de către comisia locală constituită prin dispoziția primarului or. Leova, pe data de 23.07.2019 a fost constatat un pretins consum fraudulos al apei potabile, deși conform dreptului intern precitat în nici un caz o astfel de comisie nu poate substitui anume operatorul (în speță reclamanta prin reprezentanții săi) care urmează a întocmi actul privind constatarea consumului fraudulos, care urmează a fi adus la cunoștință consumatorului (în speță pârâtei) de servicii de furnizare a apei potabile și canalizării (pct. 85 al Anexei la Hotărîrea Consiliului de Administrație al ANRE nr.271/2015 din 16 decembrie 2015). La același capitol este menționabil că acest proces-verbal este nul ca fiind emis atât contra competenței materiale cât și cu încălcarea procedurii prevăzute de același act normativ, fiind contestat în acest sens prin cerere prealabilă de pârâtă, dar și ulterior în instanța de judecată.

Conform aceluiași act normativ era în sarcina directă a operatorului de rețea de a întocmi actul de constatare a consumului fraudulos, care se întocmește în mod obligatoriu în forma-tip prevăzută de anexa nr. 4 la același act normativ (pct. 67). Mai mult decât atât, concomitent cu întocmirea acestui act, urmează a fi efectuată recalcularea pretinsului volum al apei utilizare fraudulos (pct. 125, 128 al aceluiași act normativ).

Prin prisma cadrului normativ intern pertinent este anume în sarcina operatorului, de a demonstra, prin mijloace de probă pertinente despre faptul existenței pretinsului consum fraudulos de apă potabilă (pct. 85). Or, acesta presupune demonstrarea efectivă a faptului conectării neautorizate, manipulărilor în acest sens la rețeaua de apeduct, sistemele de măsurare, locului în structura rețelei de apeduct în care a avut loc pretinsa conectare neautorizată etc. În cadrul așa-zisei proceduri de constatare a consumului abuziv expusă de reclamantă, nu au fost acumulate în genere careva probe care ar putea convinge un observator independent despre existența pretinsului consum fraudulos vizat în speță. În prezenta cauză lucrătorii operatorului de apă potabilă S.A. „Apă-Canal Leova” în genere nu au întreprins careva măsuri pentru a constata cum anume are loc pretinsul consum de apă potabilă în mod fraudulos (săpături, verificări ale liniei de apeduct etc.) Or fraza generală că reprezentantul pârâtei ar fi recunoscut consumul fraudulos vizat nu numai că nu corespunde adevărului dar nici nu este susținută de careva probe, or cadrul normativ vizat impune ca actul de constatare a consumului fraudulos să fie semnat de reprezentantul consumatorului (pct. 85).

Este crucial de a reține că se interzice operatorului să aplice prevederile punctului 125 din prezentul Regulament în cazul în care nu a fost stabilită modalitatea prin care consumatorul a efectuat consumul fraudulos (pct. 91) . Aceasta semnifică că operatorul urmează a constata cum anume (cu măsurări și date concrete, clare, inteligibile), în ce parte a apeductului, prin ce mijloace, prin ce manopere, cu ce frecvență consumatorul ar fi folosit fraudulos apa potabilă (spre exemplu concluziile raportului constatării tehnico-științifice, concluziile raportului verificării metrologice de expertiză și rezultatele examinării de către operator a altor factori). Iar în ipoteza în care (ca în cazul din speță) nu sunt probate astfel de circumstanţe de fapt, prin prisma cadrului normativ relevant, operatorul este privat în genere de dreptul de a efectua careva calcule ale apei potabile.

În mod imperativ de către operator urmează a fi emisă decizia privind consumul fraudulos de apă potabilă, care se întocmește în interiorul termenului de

decădere de 20 zile prevăzut de dreptul intern, de la întocmirea actului de constatare a consumului fraudulos (pct. 94) și aceasta poate fi contestată conform legii (pct. 95).

În acelaşi timp, invocă că este important și faptul că cadrul normativ intern (pct. 125-128) stabilește expres faptul că la calcularea pretinsului volum de apă potabilă care ar fi fost folosit în mod fraudulos, în mod obligatoriu operatorul urmează a respecta o serie de cerințe și anume: *de a stabili cert modalitatea pretinsului consum fraudulos (pct. 91 precitat); Consumul de apă fraudulos urmează a fi facturat în modul stabilit, în temeiul datelor contorului cu prezentarea facturii consumatorului, care are dreptul de a o contesta (pct. 125); Durata consumului fraudulos se ia în considerație de la data ultimului control al contorului, ultimii citiri a indicațiilor contorului şi până la data depistării, dar nu poate depăși termenul de 1 lună. În cazul în care consumatorul a refuzat accesul la contor, durata consumului fraudulos nu poate depăşi termenul de 3 luni (pct. 127); În cazul în care se constată consum fraudulos, la emiterea facturii pentru volumul serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare se aplică tarifele în vigoare pe parcursul perioadei pentru care se face recalculul şi se scad sumele facturate şi achitate de consumator pentru perioada respectivă”*.

Menționează că contrar rigorilor precitate operatorul a admis o serie de abateri grosolane de la cadrul normativ pertinent și anume: Nu a stabilit cert care este modalitatea de consum fraudulos (în sensul celor menționate supra); Nu a întocmit o factură privind constatarea consumului fraudulos vizat, cu expedierea acesteia consumatorului. Or prin prisma pct. 119 al Anexei la Hotărîrea Consiliului de Administrație al ANRE nr.271/2015 din 16 decembrie 2015 factura vizată este un act de strictă evidență, norma materială stabilind că: „Factura prezentată consumatorului de către operator trebuie să conțină, în mod obligatoriu, următoarele date: a) numele și prenumele (denumirea) consumatorului; b) adresa pentru fiecare loc de consum și numărul contractului; c) indicațiile actuale și cele precedente ale contoarelor și perioada pentru care este emisă factura; d) volumul de apă potabilă, volumul de apă tehnologică, volumul serviciului de canalizare și de epurare a apelor uzate furnizate în perioada de facturare; e) tarifele aplicate; f) plata pentru fiecare serviciu furnizat; g) data expedierii facturii; h) data-limită de plată a facturii; i) datoriile pentru perioadele precedente, dacă există; j) suma totală spre achitare ce include și datoriile pentru perioadele precedente, dacă există; k) adresa și numărul de telefon al operatorului, inclusiv numărul telefonului din

cadrul serviciului 24 din 24 ore, poșta electronică și pagina web oficială a operatorului"; Durata calculului pretinsului consum fraudulos nu poate depăși ca regulă 1 lună iar prin excepție 3 luni, pe când în speță de către reclamantă a fost calculat consumul fraudulos vizat pentru tocmai 355 zile (deci pentru aproape un an calendaristic); Deși din momentul începerii activității în cadrul spălătoriei auto menționate supra, pârâta a achitat regulat și în volum deplin serviciile de apă și canalizare, din suma calculată de reclamantă nu au fost deduse aceste plăți; De facto, partea pârâtă este nevoită să constate că calculul din 07.08.2019 prezentat de reclamantă este o adevărată parodie, contrară dreptului intern relevant, care dovedește și caracterul superficial al acțiunii civile vizate.

În concluzie, susține că este relevant faptul că cererea de chemare în judecată vizată este una vădit neîntemeiată, fiind bazată pe *ignorarea dreptului intern relevant,* procedurii de constatare și calculare a pretinsului consum fraudulos de apă potabilă, cu folosirea de acte emise *cu încălcarea competenței* legale, având la bază *calcule superficiale, unilaterale,* ceea ce duce la concluzia că admiterea acțiunii civile vizate ar constitui o *ingerință ilegală în drepturile pârâtei* care nu va corespunde cerinței „prevăzută de lege" prevăzută de art. 1 par. 1 al P. 1 al CEDO și practicii CtEDO *citate supra,* dar și prezintă în esență o tentativă a părții reclamante *de a se îmbogăți injust în dauna pârâtei,* fapt care *nu poate fi admis într-un stat de drept,* partea pârâtă pledând astfel *pentru respingerea acțiunii civile vizate,* din aceste considerente.

De asemenea, mai indică că prima instanță, contrar rigorilor art. 6 par. 1 al CEDO, a pronunțat o hotărâre motivată insuficient, fără a ține cont de argumentele de drept „esențiale" ale părții pârâte, pe care nu le apreciază și nu le pune la baza hotărârii contestate.

Deși instanța de judecată era obligată de a se expune, aprecia și pune la baza hotărârii contestate toate argumentele de drept și de fapt expuse de partea pârâtă în referința la cererea de chemare în judecată, consideră că aceste sarcini nu au fost realizate de prima instanță.

Invocă că prima instanță nu se expune detaliat asupra listei de înscrisuri anexate la cererea de chemare în judecată prin prisma argumentelor părții pârâte, deși urma a face acest lucru în condițiile Cod de procedură civilă precitate, apreciindu-le în contextul obiectului acțiunii civile depuse. Asupra acestor piese probatorii esențiale (toate) pentru justa soluționare prezentului proces civil, prima instanță, contrar art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă nu se expune și nu le

pune la baza hotărârii contestate, în ansamblul lor. În temeiul art. 130 CPC: „(1) Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei". Astfel, ignorând prevederii art. 130 Cod de procedură civilă; fără a se referi la probele prezentate de partea reclamantă, expuse supra, prima instanță a respins injust cererea de chemare în judecată.

Mai invocă că prima instanță nu se expune asupra argumentelor de drept din referința la cererea de chemare în judecată, expuse în pct. III „Dreptul relevant" al cererii de chemare în judecată dar și asupra acelor expuse în cadrul dezbaterilor judiciare, pe care practic le trece cu vederea, contrar art. 241 alin.(5) Cod de procedură civilă.

Deci, pentru remedierea abaterilor expuse supra, prin prisma garanțiilor de care dispune pârâta conform dreptului intern și extern relevant, ținând cont de circumstanțele de fapt reale ale cauzei dar și de probatoriul cauzei civile vizate, se impune intervenția instanței de apel.

În context, consideră că se impune și compensarea din contul reclamantei în beneficiul pârâtei, a tuturor cheltuielilor de judecată suportate de acesta în legătură cu prezentul proces civil, inter alia în instanța de apel.

Având în vedere că deferirea prezentei pricini civile pentru soluționare în fața instanței se datorează conduitei cu rea-credință a reclamantei, se impune concomitent cu respingerea acesteia, să fie încasate din contul reclamantei și toate cheltuielile pe care le va face pârâta în legătură cu prezenta pricină civilă, în sensul art. 82, 94, 96 Cod de procedură civilă.

Prin încheierea Completului de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat din 13 octombrie 2025, s-a acceptat spre examinare apelul declarat de către avocatul Șcheau Igor în interesele SRL „IulAutoComplex".

S-a dispus intentarea procedurii de apel pe pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de către SA „Apa-Canal Leova" către SRL „IulAutoComplex" privind încasarea datoriei rezultate din consumul fraudulos al apei și a cheltuielilor judiciare.

În vederea pregătirii cauzei au fost efectuate următoarele acte procedurale:

- s-a expediat participanților copia de pe cererile de apel depuse, stabilindu-i termenul de 10 zile de la data comunicării prezentei încheierii pentru prezentarea referinței,

- s-a informat părțile privind faptul că în conformitate cu prevederile art. 362^1 alin. (1) al Cod de procedură civilă al RM ei sunt în drept după expirarea termenului de apel să depună apelul incident nu mai târziu de data depunerii referinței la cererea de apel. n(f.d.189-190)

La data de 30 octombrie 2025, din partea reprezentantului SA „Apă-Canal Leova" Rujanschi Cristina a parvenit referință la cererea de apel înaintată, în care a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii instanței de fond. (f.d.209-211)

În argumentarea referinței a menționat că întru motivarea cererii invocă faptul că la spălătoria auto SRL „IulAutoComplex" care este amplasată în or.Leova, str.*****, a fost depistat furtul fraudulos a apei potabile prin conectarea neautorizată la rețeaua orășenească de apeduct, astfel fiind sustrasă apă din reţeaua în perioada 01.06.2018 până la data de 21.05.2019.

Astfel, menționează că la data de 23.07.2019 a fost întocmit un proces verbal de examinare la fața locului, în cadrul unei comisii convocate de primarul or.Leova, prin care s-a constatat de către membrii comisiei conectarea neautorizată la sistemul de alimentare cu apă din apeductul orășenesc.

Indică că art.4 din Legea nr.303/13.12.2013 prevede „consum fraudulos - consum de apă sau deversare a apelor uzate prin conectarea neautorizată a instalațiilor interne de apă și/sau de canalizare la sistemul de alimentare cu apă și/sau de canalizare al operatorului, prin evitarea contorului sau prin implicarea în funcționarea contorului, prin încălcarea regulilor de folosire a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, precum și în lipsa contractului de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare.

Pct.75 alin.9) din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare aprobat prin hotărârea ANRE nr.319 din 13.06.2025, stipulează clar „Consumatorul este obligat să nu execute conectări neautorizate la sistemul public: de alimentare cu apă și de canalizare". Aceste prevederi legale fiind încălcare de SRL „IulAutoComplex".

Cu hotărârea judecătoriei Cimișlia din 20.02.2025, sunt de acord și o consideră fondată și corectă din următoarele considerente: în cadrul dezbaterilor

judiciare au fost prezentate suficiente probe care demonstrează vina pârâtei (actul de constatare a volumului de apă din 21.05.2019), apropo semnat de către Dubceac Iulian, ce denotă că dlui recunoaşte fapta imputată; procesul verbal de constatare la fața locului a consumului fraudulos, la întocmirea căruia a fost prezent reprezentantul pârâtei; înștiințarea primită și semnată de către pârâtă la data de 04.09.2019.

Prin încheierea Completului de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat din 31 octombrie 2025, a fost stabilită ședința de judecată pentru examinarea apelului înaintat. (f.d.213)

<u>Termenul de declarare a apelului:</u>

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*.

Completul de judecată constată potrivit materialelor cauzei, că la data de 20 februarie 2025, Judecătoria Cimișlia a pronunțat dispozitivul hotărârii, (f.d.153), apelul a fost declarat la data de 14 martie 2025, de către avocatul Șcheau Igor în interesele SRL „IulAutoComplex”, adică în termenul legal prevăzut.

<u>Argumentele părților:</u>

În ședința instanței de apel, avocatul Șcheau Igor în interesele SRL „IulAutoComplex”, a susținut pe deplin cererea de apel declarată pe motivele de fapt și de drept invocate în cerere, solicitând admiterea acesteia integral, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cimişlia din 20.02.2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea ca fiind neîntemeiată și nefondată cererea de chemare în judecată și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate de pârât în legătură cu prezenta pricină civilă, inclusiv în instanța de apel.

A menționat că instanța de fond nu a ținut cont absolut de loc de argumentele părții pârâte și a pronunțat o hotărâre judecătorească ilegală prin care nu s-au aplicat normele de drept obligatoriu, totodată s-au făcut constatări de fapt care contravin materialelor cauzei, respectiv instanța de fond nu a avut probe pentru a admite cererea de chemare în judecată.

În ședința instanței de apel, reprezentantul SA „Apă-Canal Leova” Rujanschi Cristina, a susținut pe deplin hotărârea judecătoriei Cimișlia, invocând că pârâtul a recunoscut sustragerea frauduloasă a apei potabile din rețeaua orășenească.

În ședința instanței de apel, intervenienții accesorii Caraman Gheorghe și Primăria or.Leova, fiind legal citat despre locul, data și ora ședinței, nu s-au prezentat și nici nu au solicitat prin careva cerere examinarea cauzei în lipsa sa.

Potrivit prevederilor art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, *neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*..

Astfel, Completul a considerat necesar de a examina cauza în lipsa părților care nu s-au prezentat la examinarea cauzei și care au fost legal citați.

<u>Aprecierea instanței:</u>

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de apelant în cererea de apel, Completul de judecată concluzionează că apelul declarat de către avocatul Șcheau Igor în interesele SRL „IulAutoComplex" împotriva hotărârii judecătoriei Cimişlia din 20 februarie 2025 drept întemeiat și care urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 373 aliniatele (1) și (2) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces*.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. c) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre*.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă, *fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei*.

Deci, Completul de judecată indică că prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La caz, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art.373 alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta. Astfel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, instanța de apel are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În corespundere cu art. 6 § 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conțină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Potrivit materialelor pricinii, se constată că la data de 04 decembrie 2019, în cadrul judecătoriei Cimișlia a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea pe Acțiuni ”Apa-Canal Leova” către SRL ,,IulAutoComplex” privind încasarea datoriei rezultate din consumul fraudulos al apei și a cheltuielilor judiciare. (f.d.2-3)

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din data de 20 februarie 2025, s-a admis cererea înaintată de SA ,,Apa-Canal Leova” către SRL ,,IulAutoComplex” privind încasarea datoriei rezultate din consumul fraudulos al apei și a cheltuielilor judiciare.

S-a încasat de la SRL ,,IulAutoComplex”, în beneficiul SA ,,Apa-Canal Leova” datoria rezultată din consumul fraudulos al apei, în sumă de 158319,14 lei, cheltuieli suportate pentru plata taxei de stat în sumă de 4749,57 lei, în sumă totală de 163068,71 (una sută șaizeci și trei mii șaizeci și opt, 71) lei. (f.d.153)

La data de 14 martie 2025, nefiind de acord cu hotărârea sus menționată, avocatul Șcheau Igor în interesele SRL „IulAutoComplex”, a declarat apel nemotivat, în care a solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cimişlia din 20.02.2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea ca fiind neîntemeiată și nefondată cererea de chemare în judecată și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate de pârât în legătură cu prezenta pricină civilă, inclusiv în instanța de apel. (f.d.160-165).

La caz, Completul de judecată concluzionează că, instanța de fond nu a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii nu au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere incompletă şi sub toate aspectele, iar hotărârea dată este neîntemeiată, adoptată cu nerespectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces, concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, fiind în contradicție cu circumstanţele pricinii.

Astfel, Colegiul apreciază critic argumentele instanței de fond conform căruia a indicat că *„Astfel, instanța constată, că conform procesului-verbal de constatare la fața locului din 23 iulie 2019 (f.d. 5) s-a confirmat faptul conectării neautorizate la sistemul de alimentare cu apă, la spălătoria S.R.L. ”IulAutoComplex”, din or. Leova, str. Cahulului şi a fost stabilită modalitatea prin care consumatorul a efectuat consumul fraudulos al apei potabile.*

La aceiaşi dată a fost elaborat actul de constatare a volumului de apă a consumatorului S.R.L. ”IulAutoComplex„ , unde se menționează, că din considerentele, că la contorul existent nu erau vizibile cifrele, care indică volumul în litri, a fost montat un contor provizoriu cu nr. 18001256, fiind efectuate măsurările s-a stabilit că timp de o oră s-a consumat 1,014 metri cubi de apă.

Conform calculului nr. 68 din 07.08.2019 se menționează, că S.R.L. „IulAutoComplex" şi-a început activitatea de la data de 01.06.2018 si până la data de 21 mai 2019. Total a funcționat 355 zile. Pe perioada indicată au căzut precipitații atmosferice 110 zile conform datelor obținute de la Serviciul Hidrometeorologic de Stat(f.d.10).

Din considerentele, că spălătoria auto are acumulator de apă de la precipitațiile atmosferice, s-a primit un calcul 245 zile, din care spălătoria s-a folosit de apa din rețeaua de apeduct. Respectiv formula de calculare constituie 355 zile - 110 zile = 245 zile, respectiv 245 zile x 8,112 m.c = 1987,44 m.c.

Preţul pentru prestarea serviciului unui metru cub de apa este de 41,78 lei, iar pentru serviciul de evacuare a apei uzate este de 37,78 lei, astfel preţul total la 1 metrii cubi de apă şi canalizare este de 79,66 lei.

Calculul total constituie: 1987,44 m.c. x 79,66 lei = 158319,47 lei.

Reieşind din calculul dat, instanţa constată că paguba pricinuită de către SRL ,,IulAutoComplex" faţă de SA,, Apa-Canal Leova " constituie suma de 158319,47 lei.

După examinarea tuturor materialelor cauzei, a poziţiilor participanţilor la proces şi a pertinenţei probelor administrate, instanţa a constatat că a fost stabilită modalitatea prin care consumatorul a efectuat consumul fraudulos, cererea de judecată este întemeiată şi urmează a fi admisă."

Or, potrivit prevederilor pct.85 al Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare aprobat prin Hotărârea ANRE nr.271/2015 din 16.12.2015 (în vigoare la momentul înaintării cererii), *în cazul depistării consumului fraudulos, personalul operatorului este obligat să demonstreze acest fapt consumatorului şi să întocmească actul de depistare a consumului fraudulos conform anexei nr.4 la prezentul Regulament în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte. Personalul operatorului indică în act, în mod obligatoriu, modalitatea în care consumatorul a efectuat consumul fraudulos*.

Conform prevederilor pct.125 al Regulamentului, *în cazul în care operatorul constată consum fraudulos de către consumator, operatorul este în drept să calculeze volumul serviciului public furnizat, care urmează să fie facturat de către operator consumatorului şi care se determină în funcţie de secţiunea branşamentului, viteza mişcării apei şi de durata consumului fraudulos. La determinarea volumului serviciului public furnizat, operatorul este obligat să ia în consideraţie toţi factorii care permit calcularea exactă a prejudiciului cauzat operatorului în urma consumului fraudulos (categoria consumatorului, regimul de consum, regimul de lucru al agentului economic, modalitatea consumului fraudulos, starea instalaţiilor interne ale consumatorului, necesităţile pentru care se utilizează apa, numărul de persoane ce locuiesc în apartament sau casă individuală, volumul apei înregistrat de contorul instalat la bloc etc.), fără a fi lezate drepturile legitime ale consumatorului*.

Potrivit prevederilor pct.128 al aceluiași Regulament, *în cazul în care se constată consum fraudulos, la emiterea facturii pentru volumul serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare se aplică tarifele în vigoare pe parcursul*

perioadei pentru care se face recalculul şi se scad sumele facturate şi achitate de consumator pentru perioada respectivă.

Subsecvent, Completul reține că în speță lipsește actul de depistare a consumului fraudulos, întocmit conform modelului prevăzut în Anexa nr. 4 la prezentul Regulament. Aceasta în pofida faptului că operatorului de rețea îi revenea obligația legală de a întocmi respectivul act și de a-l aduce la cunoștința consumatorului serviciului de alimentare cu apă și de canalizare.

Mai mult decât atât, concomitent cu întocmirea actului de depistare, operatorul are obligația de a efectua recalcularea volumului de apă consumat neautorizat, în conformitate cu procedurile și formulele de calcul stabilite de cadrul normativ în vigoare, ceia ce în speța dată nu a fost observat.

În cadrul procedurii de constatare a consumului neautorizat invocate de reclamantă, Completul reține absența totală a probelor concludente care ar putea fundamenta, certitudinea existenței pretinsului consum fraudulos. În speță, angajații operatorului S.A. „Apă-Canal Leova" au omis întreprinderea măsurilor procedurale necesare pentru constatarea faptică a modalității de realizare a consumului ilicit. Simpla afirmație cu caracter general privind o eventuală recunoaștere a faptei de către reprezentantul pârâtei nu doar că este dezmințită de realitate, dar este și lipsită de suport probator, încălcând principiul sarcinii probațiunii care revine operatorului.

De asemenea, potrivit prevederilor pct.92, 93 și 94 al Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, *decizia privind consumul fraudulos se ia de către operator în termen de cel mult 20 de zile calendaristice din data întocmirii actului de depistare a consumului fraudulos şi/sau a concluziilor raportului constatării tehnico-ştiinţifice, a concluziilor raportului verificării metrologice de expertiză. Dacă operatorul stabileşte că, consumatorul nu a efectuat consum fraudulos, operatorul informează despre acest fapt consumatorul respectiv. În cazul în care operatorul a stabilit că consumatorul a utilizat fraudulos serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare, operatorul emite o decizie argumentată, cu indicarea circumstanţelor şi a motivelor ce au stat la baza emiterii acesteia. Operatorul este obligat să indice în decizie dreptul consumatorului privind contestarea acesteia în caz de dezacord, precum şi termenul de contestare. După adoptarea deciziei, operatorul emite factura pentru consumul fraudulos. Decizia operatorului privind consumul fraudulos de către consumator, precum şi factura emisă în baza acesteia se*

expediază consumatorului respectiv, în termen de cel mult 5 zile calendaristice după luarea deciziei.

Astfel, în conformitate cu normele de drept invocate, se constată că operatorul are obligația de a emite decizia privind consumul neautorizat de apă în termenul de decădere de 20 de zile calendaristice de la data întocmirii actului de depistare. Or, Completul de judecată reține că, în prezenta speță, nu s-a făcut dovada emiterii sau comunicării unui astfel de act juridic, element ce atrage nelegalitatea procedurii de recalculare.

Referitor la statuările instanței de fond, conform cărora procesul-verbal de constatare la fața locului din 23 iulie 2019 (f.d. 5) ar confirma conectarea neautorizată la sistemul de alimentare cu apă a spălătoriei deținute de S.R.L. „IulAutoComplex", Completul reține caracterul neîntemeiat al acestor concluzii. În acest sens, se observă că procesul-verbal menționat nu poartă semnătura reprezentantului pârâtei și nu este coroborat cu alte probe pertinente sau concludente (precum înregistrări foto/video sau expertize tehnice), fapt ce lipsește actul de forță probantă sub aspectul certitudinii modalității de producere a pretinsului consum fraudulos.

Suplimentar, din analiza probatoriului administrat în prezenta cauză rezultă că reclamantul a omis să prezinte dovada eliberării și transmiterii facturii aferente consumului fraudulos de apă potabilă din rețeaua publică orășenească, încălcând astfel obligația imperativă stabilită la pct. 119 din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare (aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 271/2015 din 16 decembrie 2015). În lipsa acestui document justificativ, care să ateste calculul volumului de apă și contravaloarea serviciilor pretinse conform procedurii legale, pretențiile reclamantului privind încasarea plății pentru consumul fraudulos apar ca fiind neîntemeiate și lipsite de suport probator.

Concomitent, Completul de judecată reține că reclamantul a nesocotit regimul juridic imperativ instituit de pct. 129 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 271/2015, normă care condiționează dreptul operatorului de a solicita recuperarea prejudiciului de parcurgerea unei etape procedurale obligatorii. Astfel, deși textul normativ obligă operatorul la determinarea volumului serviciului prin aplicarea criteriilor tehnice specifice (secțiunea conductei, viteza și durata de maximum 1 an), reclamantul nu a făcut dovada unui calcul transparent și fundamentat în acest sens. Mai mult, acțiunea în instanță pentru recuperarea

prejudiciului este subsidiară neachitării voluntare de către utilizator a contravalorii facturate, ori, în speță, lipsa dovezii notificării și facturării prealabile conform algoritmului legal atrage netemeinicia pretențiilor formulate, invocarea unei conexiuni neautorizate nefiind suficientă în absența cuantificării prejudiciului în strictă conformitate cu legea.

Astfel, cele expuse supra permit a conchide că instanța de fond nu a ţinut cont de toate prevederile aplicabile cazului, a trecut în mod superficial asupra circumstanţelor cauzei, fără a examina sub toate aspectele legalitatea pretenţiilor înaintate.

Cu referire la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, Completul de judecată ține să indice că potrivit prevederilor art.94 alin.(1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii. Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunţă o nouă hotărâre, instanţa ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată*.

Astfel, ținând cont de faptul că Completul de judecată a constatat netemeinicia acțiunii SA ,,Apă-Canal Leova", apelantei S.R.L. „IulAutoComplex" urmează a-i fi compensate cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 4 650 (patru mii șase sute cincizeci) lei și taxă de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Din considerentele menţionate și având în vedere faptul, că concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele pricinii, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de către avocatul Șcheau Igor în interesele SRL „IulAutoComplex" și de a casa hotărârea primei instanţe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care va respinge cererea de chemare în judecată înaintată de SA ,,Apa-Canal Leova" către SRL „IulAutoComplex" privind încasarea datoriei rezultate din consumul fraudulos al apei și a cheltuielilor judiciare.

Conform prevederilor art.385 lit.c), art.389, 390, 394, 434 din Codul de

procedură civilă, *Completul de judecată,*

D E C I D E:

Se admite cererea de apel declarată de avocatul Șcheau Igor în interesele SRL „IulAutoComplex”.

Se casează hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 20 februarie 2025, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Apa-Canal Leova” către SRL „IulAutoComplex” privind încasarea datoriei rezultate din consumul fraudulos al apei și a cheltuielilor judiciare, ***cu emiterea unei noi hotărâri***, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Apa-Canal Leova” către SRL „IulAutoComplex” privind încasarea datoriei rezultate din consumul fraudulos al apei și a cheltuielilor judiciare.

Se încasează de la SA „Apa-Canal Leova” în beneficiul SRL „IulAutoComplex” cheltuielile de judecarea cauzei compuse din achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel, în mărime de 4 650 (patru mii șase sute cincizeci) lei, și a taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Preşedintele completului: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei HUDOBA Valeri COLEV Grigori